



Fra psykiatrisk indlæggelse til SUF Syd

SUF SYD: Aabenraa Kommune valgte at visitere 22-årige Marie med spiseforstyrrelse direkte til SUF Syd i stedet for regionalt behandlingssted

For både 22-årige Marie, Psykiatrisk Afdeling på Odense Universitetshospital og Maries familie kom det som noget af en overraskelse, at stationen efter psykiatrisk indlæggelse hed SUF Syd. Marie kæmpede med sin spiseforstyrrelse, og egentlig skulle hun have været på Region Syddanmarks behandlingssted for spiseforstyrrelse Pomonahuset.

Sådan gik det ikke. Da Aabenraa henvendte sig til SUF Syd med en forespørgsel på, om de kunne være et tilbud for Marie fra eftermiddag til aften, endte det med et noget andet udfald.

“Vi ville gerne have Marie, og vi havde tiltro til, at vi kunne hjælpe hende. Men for at vi kunne sikre en helhedsorienteret indsats krævede det, at vi havde hende her i byen,” siger Gitte Kargo, socialkonsulent i SUF Syd og Maries fast tilknyttede kontaktperson.

Specialister på banen

SUF Syd er et tilbud for unge med betydelige personlige og sociale problemstillinger. Målgruppen er bred. Det kan være unge, som har oplevet alt lige fra svigt og overgreb til at bære rundt på forskellige psykiatriske lidelser. Derudover er SUF Syd specialister i spiseforstyrrelse og bliver blandt andet af Aabenraa Kommune

benyttet som sparringspartner for kommunens medarbejdere inden for det felt.

Gitte Kargo har mange års erfaring i arbejdet med spiseforstyrrelse, og derudover har hun en række efteruddannelser inden for området, herunder den såkaldte KOK-uddannelse. Hun kunne se, hvad Marie kaldte på, da hun i 2013 trådte ind ad døren i SUF Syd.

“Vi mødte en ung pige, som var i opposition til alle systemer. Hun havde været gennem flere indlæggelser og behandlingsforløb og stejlede, når nogen stillede krav og forsøgte at styre hendes madindtag,” siger Gitte Kargo.

Får en coping-strategi

Marie, der af hensyn til sin job-fremtid ikke ønsker sit efternavn oplyst, lider af både sukkersyge og spiseforstyrrelse. Hendes spiseforstyrrelse består i et voldsomt spiseindtag kombineret med efterfølgende opkast. En farlig cocktail, da hendes blodsukker kommer ud af kontrol.

For Marie var mødet med SUF Syd også et nyt møde med hendes spiseforstyrrelse. Hun fik at vide, at det var strengt forbudt at kaste op på SUF Syd, men reglerne var anderledes end dem, som hun ellers havde været vant til.

“Uanset hvor jeg tidligere havde været, så følte jeg, at jeg var sat ind i en boks og et fastlagt skema. Min mad blev målt og vejjet, og jeg skulle tage 500 gram på om ugen. Sådan en tilgang havde Gitte og de andre i SUF ikke. De låste mig ikke fast. Her måtte jeg bare ikke kaste op,” siger Marie.

Selv opkast var acceptabelt i SUF Syd. Så længe det ikke foregik i SUF-huset men hjemme i Maries lejlig-

hed. Gitte Kargo forklarer den bagvedliggende pædagogiske strategi.

“I et tilfælde som Marie er du nødt til at give hende en coping-strategi, som giver hende en chance for at finde sig til rette. Havde vi kørt nultolerance, så havde Marie vendt os ryggen med det samme,” forklarer Gitte Kargo.

Bryder med tabu

Et væsentligt led i arbejdet med Maries spiseforstyrrelse bestod i at få skabt et åbent og tillidsfuldt rum, hvor Marie ikke levede med sin spiseforstyrrelse i det skjulte.

“Der var ikke sat rammer op for, hvor meget jeg skulle spise. Men hvis jeg spiste absurd meget, så snakkede vi om det,” siger Marie.

For Gitte Kargo og de øvrige SUF-medarbejdere handler det om gradvist at bringe de unge tættere og tættere på at mestre eget liv – håndtere den psykiske og sociale problemstilling, som de bærer rundt på. Der anvendes hele tiden et individuelt blik. Den personligt tilknyttede socialkonsulent er til rådighed 24 timer i døgnet. Der arbejdes målrettet på at skabe en ramme, hvor det allermost sårbare får ord.

“Jeg er meget direkte over for Marie. Når jeg oplever, at spiseforstyrrelsen har tag i hende, så siger jeg, hvad jeg tror, at hun tænker. Det er en måde at vejlede hende på, og den vejledning er vigtig for mange med spiseforstyrrelse,” pointerer Gitte Kargo.

For Marie var det en ny måde at blive mødt på.

“Gitte hjalp mig med at lukke trolden ud. Jeg syntes, det var vildt pinligt, men det betød, at jeg ikke længere levede med min forstyrrelse i det skjulte,” siger hun.



Jeg ved, at jeg stadig har brug for hjælp og støtte omkring mig. Men i dag er det nok, at jeg ved, at jeg har adgang til Gitte på telefonen, og vi ellers ses nogle gange om ugen.“

Marie

Modet til at udfordre

Hos SUF Syd arbejdes der intenst med at øve de unge i at gribe ansvaret for eget liv. Marie havde eksempelvis et ønske om at komme med på vandretur til Kreta. Det var en tur, som bød på masser af motion, og derfor var det særdeles vigtigt, at Marie fik den fornødne næring. Gitte Kargo udstedte hverken et motions- eller kostprogram til hende. Men gennem guidning og relationsarbejde lykkedes det Marie at komme i mål med et træningsprogram, der gav mulighed for deltagelse på Kreta-turen.

“Marie skulle mærke, at det både var hendes ansvar at sørge for, at hun var i form og fik nok mad. Jeg spurgte hende, hvad der skulle til, for at hun kunne gennemføre en sådan tur. Når hun oplever, at det er hendes eget ansvar, så kan hun heller ikke bare blive sur på mig over et diktat,” fremhæver Gitte Kargo.

Snart færdiguddannet

For få år siden vejede Marie lige over 40 kilo. I dag er det ikke til at se, at den 24-årige unge kvinde har en spiseforstyrrelse. Hun bor i egen lejlighed og har kæreste. I sommers afsluttede hun uddannelsen til logistikøkonom på Erhvervsakademiet Lillebælt i Vejle og er nu i gang med overbygningssuddannelsen i Horsens.

Marie er klar over, at hun altid vil have bevidstheden om sin spiseforstyrrelse med sig. Den vil sandsynligvis i mange år poppe op, når hun bevæger sig ud i nye rammer, hvor hun mentalt er på usikker grund.

“Jeg ved, at jeg stadig har brug for hjælp og støtte omkring mig. Men i dag er det nok, at jeg ved, at jeg har adgang til Gitte på telefonen, og vi ellers ses nogle gange om ugen,” siger Marie.

I dag evner Marie at mestre eget liv. Da hun kom, troede hun ikke på, at livet var godt. I SUF Syd glæder man sig over, at Marie lykkes.

“Vi ville give dig lysten til livet, for så er der mindre plads til spiseforstyrrelsen. Det handler om, at vi hver især lærer at slutte fred med de skavanker, som vi bærer rundt på,” siger Gitte Kargo henvendt til Marie.

SUF blev familiens redningsplanke

Ikke kun for Marie, men for hele hendes familie viste SUF sig som et tilbud til rette tid. Maries spiseforstyrrelse, som hun havde lidt af, siden hun var 12 år, havde slidt voldsomt på hele familien. Derfor var glæden også stor hos familien, da Aabenraa Kommune udviste både forståelse og handlekraft.





“Jeg er tæt på at sige, at SUF har reddet både Maries og vores liv. De tager sig ikke kun af Marie. De tager sig også af os. Hvis jeg for eksempel er bekymret over noget med Maries spiseforstyrrelse, så får jeg svar, og jeg har aldrig følt, at jeg har været til ulejlighed,” siger Rita, mor til Marie.

Hun taler om SUF som den største gave til familien.

“Marie har aldrig været så tryk, som hun er nu, og vi har fundet ud af, at vi kan sænke skuldrene. Det betyder, at vi har fået familielivet tilbage, hvor vi kun skal være mor og far. Vi behøver ikke længere bekymre os om opkast om natten, hvis Marie er inde i en sårbar periode. For vi ved, at hun har professionelle omkring sig, som hun altid kan få fat i.”

Taler ud af posen

For familien har SUF praktiseret en tilgang, som de ikke før har mødt.

“Allerede ved det første besøg kunne vi mærke en hjertelighed og oprigtighed i huset,” siger Rita. Samtidig har det for hele familien været befriende med en bramfri og humoristisk tone, hvor det svære ikke bliver pakket ind. En hjælp for både forældre og børn.

“De sætter ord på tingene, som de er. Der gik ikke lang tid, før Gitte kunne spørge Marie: ‘Hvordan går det med at kaste op i dag? Er det 7 eller 10 gange?’” siger Maries mor.

Familien føler ikke længere, at Maries spiseforstyrrelse hænger som et svært og ukontrollabelt åg over dem.

“Det kan godt være, at Maries spiseforstyrrelse stadig vil melde sig i visse situationer. Men hun lærer gradvist, at det er hende, der bestemmer over den,” siger Rita.

Hjemkommune har øje for SUF

Vibeke Kyhl Haugaard, fagkonsulent for Marie i Aabenraa Kommune, er ikke i tvivl om, hvorfor SUF Syd var det rette match for Marie.

“Med spiseforstyrrelse og andre former for misbrug er det meget vigtigt, at personalet oprigtigt kan lide de unge – og kan se ud over den problematik, som de unge står med. Hos SUF Syd har jeg oplevet stabilitet, kontinuitet og rigtig omsorg,” siger Vibeke Kyhl Haugaard, Handicap & Psykiatri, Aabenraa Kommune.

Hun kan konstatere, at Marie i de to år hos SUF Syd har gjort bemærkelsesværdige fremskridt. Vibeke Kyhl Haugaard oplever, at SUF Syd formår at balancere fremskyndelse af selvstændighed med rette støtte.

“Selvom Marie tager store skridt, så er de stadig opmærksomme på hende og hendes behov for støtte. De har føling med hendes sårbarhed, og så formår de at bakke hende op, uden at hun mister fornemmelsen af, at hun er god nok.”

For Aabenraa Kommune er det helt afgørende, at de i samarbejdet med et tilbud har en tæt dialog.

“Vi har oplevet en stor lydhørhed, åbenhed og ordentlighed. På den måde har vi i fællesskab kunnet sikre, at vi har fået skabt de rette rammer for Marie,” siger Vibeke Kyhl Haugaard.